Lietas arhīva Nr. A42-00229-19/3
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0429.A420139518.6.S

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2019.gada 29.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Miķelsone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2017.gada 4.decembra lēmuma Nr.31.1?22.10/6263 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu pārvaldes Iedzīvotāju ienākuma nodokļa datu atbilstības pārbaužu daļa veica /pers. D/ (turpmāk – pieteicējs) datu atbilstības pārbaudi par pieteicēja 2016.gada 13.aprīlī veikto 1/7 domājamās daļas no /Nekustamais īpašums A/ (turpmāk – Nekustamais īpašums) atsavināšanas darījumu.

Ar Dienesta Nodokļu pārvaldes Iedzīvotāju ienākuma nodokļa datu atbilstības pārbaužu daļas vadītājas 2017.gada 30.augusta lēmumu Nr.31.?8.56/228656 pieteicējam aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) 10 261,42 *euro* un nokavējuma naudu 2334,47 *euro* (*lietas 36.?39.lapa*) (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Dienesta ģenerāldirektoram.

[2] Ar Dienesta 2017.gada 4.decembra lēmumu Nr.31.1?22.10/6263 sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, kā arī papildus aprēķināts un nomaksai budžetā noteikts IIN 7532,39 *euro* un nokavējuma nauda 1713,62 *euro* (*lietas 5.?9.lapa*) (turpmāk – Lēmums). Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs uz Nekustamā īpašuma ir veicis ēkas būvniecību, kuru nav reģistrējis zemesgrāmatā. Minētā ēka atbilstoši Senāta spriedumam lietā Nr.A420258214 ir uzskatāma par Nekustamā īpašuma daļu. Tātad pieteicējs ir atsavinājis nekustamo īpašumu, kuru veido objektu kopums, t.i., lauksaimniecības zeme un ēka. Tādējādi ir piemērojami likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{7} panta piektās daļas nosacījumi un līdz ar to šā panta trešā daļa nav piemērojama.

Pieteicēja ienākums no Nekustamā īpašuma atsavināšanas ir apliekams ar nodokli kā ienākums no kapitāla pieauguma saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} pantu.

[2.2] No likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta piektās un 5.^{1} daļas secināms, ka nodokļu maksātājs var atsaukties tikai uz tādiem ar nekustamā īpašuma iegūšanu, uzlabošanu un atjaunošanu saistītajiem izdevumiem, kuriem ir dokumentārs apliecinājums.

No vispārīgās izdevumu definīcijas izriet, ka, lai dokumentu varētu uzskatīt par samaksas apliecinošu dokumentu, tam nepārprotami ir jāapliecina izlietotus (patērētus) naudas līdzekļus (no kases, kredītiestādes vai citādi). Tādēļ par naudas izdevumus apliecinošu dokumentu ir uzskatāmi kases čeki, kredītiestādes maksājumu uzdevumi, kontu pārskati u.c.

Ievērojot, ka pierādījuma dokumentiem par ieguldījumiem nekustamā īpašuma uzlabošanā un atjaunošanā ir jābūt ar augstu ticamības pakāpi, loģiskiem un racionāli izskaidrojamiem, tad tikai tādi pierādījuma dokumenti, kas nerada šaubas par to izcelsmi un noformēšanas patiesumu, nepārprotami apliecina veiktos ieguldījumus nekustamajā īpašumā.

[2.3] SIA "Alan LTD" 2017.gada 19.decembra izziņā Nr.2017/1/19-09 ir norādīti citi darījumi, nekā pieteicējs bija informējis Dienesta datu atbilstības pārbaudē. Pieteicējs nav sniedzis paskaidrojumus un dokumentārus apliecinājumus par minētajā izziņā norādītā darījuma būtību. Tāpat no SIA "Alan LTD" pievienotajiem grāmatvedības reģistriem neizriet, ka tajos norādīto rēķinu maksātājs ir pieteicējs vai arī, ka šie rēķini izrakstīti pieteicējam.

SIA "Alan LTD" 2017.gada 19.decembra izziņa Nr.2017/1/19-09 nav uzskatāma par pierādījumu veiktajam ieguldījumam Nekustamajā īpašumā. Līdz ar to tajā norādītā summa netika iekļauta izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[2.4] Pieteicējs nav iesniedzis samaksas apliecinošu dokumentu, kas apliecinātu SIA "Kamīndizains" 2008.gada 26.februāra pavadzīmes Nr.ACV695372 apmaksu. Līdz ar to tajā norādītā summa netika iekļauta izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

SIA "Kamīndizains" 2017.gada 25.septembra izziņa Nr.2 IZ nav uzskatāma par pierādījumu veiktajam ieguldījumam Nekustamajā īpašumā.

[2.5] Ievērojot, ka, aprēķinot apliekamo ienākumu, tiek ņemti vērā pašas personas, nevis citas personas izdevumi, /pers. H/ (turpmāk – /pers. H/) un /pers. I/ (turpmāk – /pers. I/) veiktos maksājumus SIA "Koka nami" nav pamata iekļaut pieteicēja izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[2.6] Pieteicēja veikto maksājumu AAS "Balta" par apdrošināšanas polisi likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta piektās daļas

izpratnē nevar uzskatīt par pieteicēja izdevumiem, kas saistīti ar ieguldījumu vai uzlabojumu Nekustamajā īpašumā.

[2.7] Ņemot vēra, ka pieteicējs ienākumu no Nekustamā īpašuma atsavināšanas saņēma 2016.gada aprīlī, pieteicējam aprēķināms IIN par 2016.gada aprīli 118 625,43 *euro* (ieņēmumi 130 000 *euro* – izdevumi 11 374,57 *euro*) un aprēķināms IIN 17 793,81 *euro* (118 625,43 *euro* x 15 %) apmēra.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2018.gada 3.janvārī saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu (*lietas 3.lapa*). Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Laulība starp pieteicēju un /pers. J/ (turpmāk – /pers. J/) tika noslēgta 1993.gada 29.maijā. Nekustamais īpašums tika iegādāts uz 2005.gada 5.aprīļa pirkuma līguma pamata, ierakstīts zemesgrāmatā uz pieteicēja vārda un atbilstoši Civillikuma 91.panta otrajai daļai nebija ierakstīts kā pieteicēja atsevišķa manta. Proti, Nekustamais īpašums bija kopīpašums ar pieteicēja sievu, jo starp laulātajiem nebija noslēgts laulības līgums par mantas šķirtību.

Laulība starp pieteicēju un /pers. J/ tika šķirta 2013.gada 11.februārī. Šķirot laulību, tika sadalīta visa kopīgā manta kā nekustamā, tā kustamā, kas tika iegādāta laulības laikā. Viens no īpašumiem, kas palika pieteicēja īpašumā, bija Nekustamais īpašums, izdalot to no esošā laulāto kopīgā īpašuma sastāva.

[3.2] /pers. H/ un /pers. I/ ir pieteicēja bijušās sievas vecāki un viņu veiktie naudas pārskaitījumi bija dāvinājums meitai, kas pēc meitas norādījumiem tika veikti SIA "Koka Nami" kontā kā ieguldījums meitas un viņas vīra kopīgā īpašumā.

Katrs darījums ir jāvērtē ne tikai pēc tā formas, bet arī pēc katra darījuma būtības. Līdz ar to uzskatāms, ka vecāku dāvinājums meitas un viņas vīra kopīgā īpašumā ir ieguldījumi šajā nekustamajā īpašumā un līdz ar to tie ir atzīstami par attaisnotajiem izdevumiem likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta izpratnē.

[3.3] Maksājums SIA "Alan LTD" par žalūziju iegādi tika veikts skaidrā naudā un pieteicējam nav saglabājušies čeki, tomēr SIA "Alan LTD" grāmatvedības sistēmā ir saglabājusies informācija par pieteicēja veiktajiem darījumiem, ko apliecinājusi arī SIA "Alan LTD".

[3.4] SIA "Kamīndizains" 2017.gada 25.septembra izziņa Nr.2 IZ apliecina 2008.gada 26.februāra pavadzīmes Nr.ACV695372 apmaksu. Pašā pavadzīmē ir norāde, ka tā apmaksāta 2007.gada 2.novembrī, kas apliecina preces pilnu apmaksu un attiecīgo preču saņemšanu 2008.gada 26.februārī, kas nebūtu iespējams, ja maksājums netiktu veikts avansā.

[3.5] Ikvienam, kas būvē vai veic remontu, ir jāapdrošina sava civiltiesiskā atbildība. Tā ir obligāta prasība un attiecīgi arī obligāts izdevums. Līdz ar to pieteicēja veiktā samaksa AAS "Balta" par apdrošināšanas polisi ir uzskatāma par ieguldījumu Nekustamajā īpašumā. Tāpat arī naudas samaksas kvītis par naudas nodošanu fiziskai personai /pers. M/ (turpmāk – /pers. M/) nepārprotami norāda uz naudas izlietojumu no pieteicēja puses kā samaksu par ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2018.gada 12.februārī saņemtajā rakstveida paskaidrojumā Dienests pieteikumu neatzīst un uzskata to par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka par izdevumiem saistībā ar Nekustamajā īpašumā veiktajiem uzlabojumiem, nav uzskatāmi izdevumi, kas norādīti SIA "Koka nami" amatpersonas /pers. M/ apliecinājumos par skaidras naudas saņemšanu, jo tie neapliecina apmaksas veikšanu (*lietas 18.?19.lapa*).

[5] 2019.gada 4.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteicēja papildu paskaidrojumi, kuros norādīts, ka starp pieteicēju un /pers. J/, pirms laulības šķiršanas, 2013.gada 10.janvārī tika noslēgts līgums par laulāto kopīgās mantas sadali. Minētā līguma noslēgšanas dienā pieteicējam piederošo nekustamo īpašumu, kuri tika nodota /pers. J/ īpašumā, kopējā vērtība aprēķināma 102 864,38 *euro* apmērā. Ievērojot minēto, pieteicējs lūdz noteikt Nekustamā īpašuma iegādes vērtību 108 687,28 *euro* apmērā (5822,90 *euro* + 102 864,38 *euro*) (*lietas 219.-220.lapa*).

Motīvu daļa

[6] Saskaņā ar 2016.gada 13.aprīļa pirkuma līgumu pieteicējs par 130 000 *euro* atsavināja Nekustamo īpašumu (*lietas 47.-49.lapa*).

Lietā nav strīda par to, ka Nekustamā īpašuma atsavināšanai piemērojami likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 11.punkta nosacījumi. Proti, ienākums no Nekustamā īpašuma atsavināšanas ir apliekams ar nodokli kā ienākums no kapitāla pieauguma saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} pantu.

Lietā pastāv strīds par izdevumiem, kas būtu uzskatāmi par Nekustamajā īpašumā veiktajiem ieguldījumiem.

[7] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta pirmā daļa noteic, ka kapitāla pieaugumu nosaka, no kapitāla aktīva atsavināšanas cenas atņemot iegādes vērtību un kapitāla aktīvā veikto ieguldījumu vērtību kapitāla aktīva turēšanas laikā.

Minētā panta piektā daļa noteic, ka kapitāla aktīva iegādes vērtībā tiek iekļauti arī izdevumi, kas saistīti ar tā iegūšanu: valsts nodeva par darījuma noformēšanu, valsts nodeva lietā par apstiprināšanu mantojuma tiesībās vai lietā par pēdējās gribas rīkojuma akta vai mantojuma līguma stāšanos likumīgā spēkā, valsts nodeva par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, komisijas nauda un citi līdzīgi izdevumi.

Savukārt likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta 5.^{1} daļā noteikts, ka kapitāla aktīvā veiktais ieguldījums kapitāla aktīva turēšanas laikā ir dalībnieku veiktie ieguldījumi kapitālsabiedrības pamatkapitālā. Veiktais ieguldījums nekustamajā īpašumā tā turēšanas laikā ir dokumentāri pierādāmi izdevumi, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu, ja tie veikti pēc 1993.gada 31.decembra, un šie izdevumi nav atzīti nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības izmaksās ne pamatlīdzekļu nolietojuma veidā, ne kārtējos izdevumos.

No minētā secināms, ka nodokļu maksātājs var atsaukties tikai uz tādiem ar nekustamā īpašuma iegūšanu, uzlabošanu un atjaunošanu saistītajiem izdevumiem, kuriem ir dokumentārs apliecinājums. Ievērojot, ka minētajiem dokumentiem jāpamato tos nodokļu maksātāja aprēķinus, kas ņemti vērā, izvērtējot deklarācijas par ienākumu no kapitāla pieauguma iesniegšanas nepieciešamību, tiem ir jābūt nodokļu maksātāja rīcībā brīdī, kad attiecīgais izvērtējums ir veicams.

Pārbaudot lietā gūtos pierādījumus un novērtējot tos kopsakarā ar nodokļu maksātāja paskaidrojumiem, tiesai jāizdara secinājums par to, vai ir ticams, ka konkrētie izdevumi radušies tieši konkrētajai personai. Pierādījumi par to, ka konkrēti izdevumi radušies tieši konkrētajai personai, atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam ir jāsagādā pašam nodokļu maksātājam, jo tieši privātpersonai pašai vislabāk ir zināmi fakti par saviem ienākumiem, izdevumiem un saimnieciskās darbības norisi (*sal. sk. Senāta 2016.gada 19.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-43/2016 9.punktu*).

Tāpat norādāms, ka pierādījuma dokumentiem par ieguldījumiem nekustamā īpašuma uzlabošanā un atjaunošanā ir jābūt ar augstu ticamības pakāpi, loģiskiem un racionāli izskaidrojamiem. Tikai tādi pierādījuma dokumenti, kas nerada šaubas par to izcelsmi un noformēšanas patiesumu, nepārprotami apliecina veiktos ieguldījumus nekustamajā īpašumā.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, secināms, ka tiesai jāpārbauda, vai ar lietā esošajiem pierādījumiem apstiprinās pieteicēja norādīto izdevumu

apmērs, kas saistīts ar atsavinātajā Nekustamajā īpašumā veiktajiem ieguldījumiem.

[8] Attiecībā uz izdevumiem, kas pieteicēja ieskatā būtu uzskatāmi par Nekustamajā īpašumā veiktajiem ieguldījumiem un to dokumentāriem pierādījumiem, lietā konstatējams turpmāk minētais.

[8.1] Pieteicējs Dienestam iesniedza SIA "Alan LTD" 2007.gada 25.septembrī sagatavoto slēģu iegādes un uzstādīšanas piedāvājumu (sūtītāja Nr.7-281869) par kopsummu 5324 LVL, kā arī kases ieņēmumu ordera kvītis, ka 2007.gada 17.oktobrī un 2007.gada 18.decembrī SIA "Alan LTD" ir saņēmusi ieņēmumus attiecīgi 4500 LVL un 350 LVL (*lietas 81.lapa*).

Pieteicējs ieguldījumu pierādīšanai papildus iesniedza arī 2017.gada 19.septembra SIA "Alan LTD" izziņu Nr.2017/1/19-09, kurā norādīts, ka 2007.gada 25.septembrī pieteicējs veica pasūtījumu Nr.SS22BB18 par slēģu izgatavošanu un uzstādīšanu Nekustamajā īpašumā. Kopā pasūtījums tika izpildīts par summu 5333,95 LVL. Pieteicējs veica samaksu skaidrā naudā ar EKA starpniecību TC "Alfa" 2007.gada 26.septembrī par summu 2922,23 LVL (2476,47 LVL + PVN 18 %, 445,76 LVL) un 2007.gada 17.oktobrī par kopējo summu 2411,72 LVL (2043,83 LVL + PVN 18 %, 367,89 LVL). Ņemot vērā, ka darījums tika veikts pirms 10 gadiem, tad EKA dokumenti nav saglabāti, jo beidzies to glabāšanas termiņš. Sabiedrība šī maksājuma saņemšanu var apliecināt tikai ar SIA "Alan LTD" grāmatvedības reģistriem (*lietas 25.lapa*). Saskaņā ar SIA "Alan LTD" pievienotajiem grāmatvedības reģistriem kontā "realizācija kasē" 2007.gada 26.septembrī tika iegrāmatoti kases ieņēmumi 2476,47 LVL bez PVN (kā PPR rēķina numurs norādīts "27.09.2007. 092631") un 2007.gada 17.oktobrī tika iegrāmatoti kases ieņēmumi 2043,83 LVL bez PVN (kā PPR rēķina numurs norādīts "18.10.2007. 093501") (*lietas 25.lapas otrā puse un 26.lapa*).

Tiesa piekrīt Dienesta argumentam, ka izziņa pati par sevi nav uzskatāma par samaksas apliecinošu dokumentu veiktajam ieguldījumam Nekustamajā īpašumā.

Vienlaikus vērā jāņem, ka Senāts ir atzinis, ka, ja nodokļu maksātājs objektīvu iemeslu dēļ nevar uzrādīt attaisnojuma dokumentus, saimnieciskie darījumi viņam jāatspoguļo ar citiem pierādījumiem. Šādu pierādījumu iegūšanas nasta gulstas uz pašu nodokļu maksātāju (*sk. Senāta 2012.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr.SKA571/2012 12.punktu*).

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti vērtējami to kopsakarā un attiecīgi izdarāms secinājums, vai to kopums pierāda vai nepierāda konkrēto ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

Izvērtējot minētajos dokumentos ietverto informāciju, tiesa secina, ka no SIA "Alan LTD" pievienotajiem grāmatvedības reģistriem neizriet, ka grāmatvedības reģistros norādīto PPR rēķina Nr."27.09.2007. 092631" un Nr."18.10.2007. 093501" maksātājs ir pieteicējs vai šie PPR rēķini izrakstīti pieteicējam, tāpat nav identificējams, ka konkrētie maksājumi veikti saistībā tieši ar pieteicēja veikto pasūtījumu Nr.SS22BB18 par slēģu izgatavošanu un uzstādīšanu Nekustamajā īpašumā. Tāpat nav izskaidrojuma, kādēļ 2007.gada 17.oktobrī pieteicējam izrakstīta kvīts par summu 4500 LVL, ja saskaņā ar SIA "Alan LTD" izziņā sniegto informāciju pieteicējs slēģu iegādes un uzstādīšanas pasūtījuma apmaksu veica skaidrā naudā ar EKA (elektroniskais kases aparāts) starpniecību TC "Alfa" divos maksājumos – attiecīgi 2007.gada 26.septembrī 2922,23 LVL apmērā un 2007.gada 17.oktobrī 2411,72 LVL apmērā. Secināms, ka kopējā summa abos maksājumos ir 5333,95 LVL, nevis 4500 LVL, kā tas norādīts kvītī.

Vienlaikus norādāms, ka SIA "Alan LTD" izziņā iekļautā informācija, ka pieteicējs veica samaksu skaidrā naudā ar EKA (elektroniskais kases aparāts) starpniecību TC "Alfa" 2007.gada 26.septembrī par summu 2922,23 LVL un 2007.gada 17.oktobrī par summu 2411,72 LVL ir pretrunā pieteicēja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, ka nauda pa daļām maksāta darbiniekam, kas bija atbraucis uzstādīt slēģus (*lietas 204.lapa*).

Tāpat secināms, ka kvīts par summu 350 LVL, kas sākotnēji Dienestam iesniegta vienlaikus ar otru kvīti par summu 4500 LVL, lai pierādītu izdevumus saistībā ar slēģu izgatavošanu un uzstādīšanu, izrakstīta 2007.gada 18.decembrī, proti, pēc SIA "Alan LTD izziņā minēto maksājumu veikšanas. Līdz ar to tā nav attiecināma uz konkrētajiem slēģu iegādes un uzstādīšanas izdevumiem. Tiesas sēdē pieteicējs skaidroja, ka konkrētā kvīts izrakstīta par slēģu remontu. Vienlaikus norādāms, ka kvītī nav norādīts nedz numurs, nedz saimnieciskā darījuma apraksts un pamatojums.

Savukārt pieteicēja iesniegtās fotogrāfijas, kurās Nekustamā īpašuma logiem redzami slēģi, liecina par Nekustamā īpašuma sastāvu, bet nepierāda konkrētu Nekustamajā īpašumā veikto ieguldījumu apmēru un samaksas faktu (*lietas 192.?195.lapa*).

Tāpat norādāms, ka likums "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" neparedz iespēju noteikt ieguldījumu apmēru uz aprēķinu pamata, vai piemērot izdevumu normatīvu apliekamā ienākuma samazināšanai gadījumā, ja ieguldījumu summa nav dokumentāri pierādāma, tāpēc Dienestam nav tiesību samazināt apliekamo ienākumu, pamatojoties tikai uz pieņēmumiem vai aptuveniem aprēķiniem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka nav gūts apstiprinājums pieteicēja veiktajiem ieguldījumiem Nekustamajā īpašumā saistībā ar slēģu iegādi un uzstādīšanu 7589,53 *euro* (5333,95 LVL) apmērā, līdz ar to Dienests pamatoti šos izdevumus izslēdzis no attaisnotajiem izdevumiem Nekustamajā īpašumā.

[8.2] Pieteicējs Dienestam iesniedza 2008.gada 26.februāra pavadzīmi Nr.ACV695372, no kuras izriet, ka pieteicējs ir saņēmis no SIA "Kamīndizains" preci – "kamīns ST.QUENTIN ar PRIMO kurtuvi" (*lietas 91.lapa*).

Tāpat Dienestam iesniegta 2017.gada 25.septembra izziņa Nr.2 IZ, kurā SIA "Kamīndizains" apliecinājusi, ka 2007.gada 2.novembrī pieteicējs veica priekšapmaksu skaidrā naudā par summu 1500 LVL apmērā par kamīnu ST.QUENTIN ar PRIMO kurtuvi. Prece izsniegta 2008.gada 26.februārī pēc pavadzīmes ACV695372 (*lietas 27.lapa*).

Tiesa piekrīt Dienesta argumentam, ka izziņa pati par sevi nav uzskatāma par samaksas apliecinošu dokumentu veiktajam ieguldījumam Nekustamajā īpašumā.

Vienlaikus vērā jāņem, ka Senāts ir atzinis, ja nodokļu maksātājs objektīvu iemeslu dēļ nevar uzrādīt attaisnojuma dokumentus, saimnieciskie darījumi viņam jāatspoguļo ar citiem pierādījumiem. Šādu pierādījumu iegūšanas nasta gulstas uz pašu nodokļu maksātāju (*sk. Senāta 2012.gada 28.decembra sprieduma lietā Nr.SKA571/2012 12.punktu*).

Pieteicējs norāda, ka kopš maksājuma veikšanas ir pagājuši gandrīz desmit gadi, tādēļ viņa rīcībā nav saglabājušies maksājumu apstiprinoši dokumenti. Taču pieteicējs, ievērojot, pierādīšanas pienākumu, ir iesniedzis citus pierādījumus, kas atspoguļo darījumu.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti vērtējami to kopsakarā un attiecīgi izdarāms secinājums, vai to kopums pierāda vai nepierāda konkrēto ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

Tiesa noraida kā nepamatotus Dienesta iebildumus, ka konkrētais ieguldījums Nekustamajā īpašumā nav konstatējams, jo pavadzīmi nevar sasaistīt ar konkrēto Nekustamo īpašumu – pavadzīmē nav ietverts konkrēts īpašums un pieteicēja personas kods (*lietas 205.lapa*).

Tiesa secina pretējo. No pavadzīmē ietvertās informācijas izriet, ka "Saņēmējs" ir pieteicējs, norādīts arī pieteicēja personas kods. Tāpat pavadzīmē ir identificējama preces izsniegšanas vieta "/rajons,pagasts/", kas sakrīt ar pieteicēja Nekustamā īpašuma atrašanās vietu. Turklāt lietā nav strīda, ka kamīns Nekustamajā īpašumā ir uzstādīts, tas izriet gan no pieteicēja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, gan iesniegtajām fotogrāfijām (*lietas 193., 195.lapa*). Kamīna uzstādīšanas faktu tiesas sēdē atzina arī Dienesta pilnvarotā pārstāve (*lietas 206.lapa*).

Tiesa secina, ka no iesniegtās 2008.gada 26.februāra pavadzīmes sadaļas "Speciālās atzīmes" izriet, ka 2007.gada 2.novembrī skaidrā naudā ir veikta apmaksa 1500 LVL. Tāpat secināms, ka nav konstatējamas pretrunas vai nesakritības starp pavadzīmē ietverto informāciju un SIA "Kamīndizains" izziņā norādīto, ka pavadzīme ACV695372 tika apmaksāta pilnā apjomā, par kopējo summu 1500 LVL. Tiesai nav pamata apšaubīt

faktu, ka pieteicējs 2007.gada 2.novembrī veica maksājumu 1500 LVL apmērā.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka summu (2134,31 *euro*) (1500 LVL) apmērā ir pamats uzskatīt par dokumentāri pierādītu ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[8.3] Pieteicējs uzskata, ka par ieguldījumiem Nekustamajā īpašumā uzskatāmi arī pieteicēja sievas vecāku /pers. H/ un /pers. I/ veiktie maksājumi SIA "Koka nami", proti, maksājumi, ko veikuši sievas vecāki uzskatāmi par sievas ieguldījumiem kopīgajā Nekustamajā īpašumā, kas ieguldījumu veikšanas brīdī bija kopīgs laulāto īpašums. Saistībā ar iepriekš minēto konstatējams turpmāk minētais.

Saskaņā ar 2006.gada 21.decembra pirkšanas – pārdošanas līgumu Nr.13-06 pieteicējs nopirka guļbūvi par 62 000 LVL (*lietas 58.lapa*). Lietas materiālos ir 2006.gada 21.decembra vienošanās Nr.01 pie 2006.gada 21.decembra līguma Nr.13-06 (*lietas 24.lapa*). Saskaņā ar vienošanās norādīto informāciju puses vienojas, ka visas avansa iemaksas par 2006.gada 21.decembra līguma Nr.13?06 izpildi tiks iemaksātas no /pers. H/ un /pers. I/ bankas norēķinu kontiem.

Tāpat lietas materiālos atrodas SIA "Koka nami" rēķini-faktūras par guļbūvi saskaņā ar 2006.gada 21.decembra līgumu Nr.13-06, t.i., 2006.gada 21.decembra rēķins-faktūra Nr.1?21/12/2006 10 000 LVL vērtībā, 2007.gada marta rēķins-faktūra Nr.1-01/03/2007 21 000 LVL vērtībā un 2007.gada 5.jūnija rēķins-faktūra Nr.1-05/06/2007 11 000 LVL vērtībā, un SIA "Koka nami" pavadzīmes par guļbūves ēkas pamatu konstrukciju, t.i., 2007.gada 2.jūlija pavadzīme Nr.ABJ 019995 21 000 LVL vērtībā un 2007.gada 25.jūlija pavadzīme Nr.ABJ 019998 21 000 LVL vērtībā (*lietas 28.-32.lapa*).

Lietas materiālos atrodas arī kredītiestādes konta izdrukas, no kurām izriet, ka: 1) /pers. H/ 2006.gada 28.decembrī ir veicis maksājumu 10 000 LVL apmērā, kā maksājuma pamatojums norādīts "2006.gada 21.decembra rēķins-faktūra Nr.1-21/12/2006"; 2) /pers. I/ 2007.gada 2.martā ir veicis maksājumu 21 000 LVL apmērā, kā maksājuma pamatojums norādīts "2007.gada 1.marta rēķins-faktūra Nr.I-01/03/2007, /pers. D/"; 3) /pers. H/ 2007.gada 14.jūnijā ir veikusi maksājumu 11 000 LVL apmērā, kā maksājuma pamatojums norādīts "2007.gada 5.jūnija rēķins-faktūra Nr.1?05/06/2007" (*lietas 33.-35.lapa*).

Lietā nav strīda, ka iepriekš minētos maksājumus /pers. I/ un /pers. H/ ir veikuši. Taču norādāms, ka fiziskas personas ar IIN apliekamā ienākuma aprēķinā iekļaujami tie izdevumi, kas saistībā ar ienākumu gūšanu bijuši tieši konkrētajai fiziskajai personai (*sk. Senāta 2017.gada 13.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-679/2017 7.punktu*). Turklāt iesaistīšanās konkrētos privāttiesiskos darījumos ir personas brīva izvēle. Apstāklis, ka /pers. I/ un /pers. H/ ir piekrituši veikt maksājumus pieteicēja vietā nepadara pieteicēju par maksātāju, un tie nevar tikt uzskatīti par pieteicēja izdevumiem. Citiem vārdiem, aprēķinot apliekamo ienākumu, tiek ņemti vērā pašas personas, nevis citu personu izdevumi. Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā ieguldījumus Nekustamajā īpašumā nepārprotami ir veikušas citas personas, nevis pieteicējs, šie izdevumi nav attiecināmi uz pieteicēju.

Līdz ar to tiesa secina, ka Dienests pamatoti iepriekš minētos /pers. I/ un /pers. H/ maksājumus SIA "Koka nami" kopsummā 59 760,62 *euro* (42 000 LVL) apmērā nav iekļāvis pieteicēja izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[8.4] Vienlaikus pieteicējs nepiekrīt, ka izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā, netika iekļauta samaksa AAS "Balta" 30,80 LVL apmērā par apdrošināšanas polisi.

Tiesa konstatē, ka lietas materiālos atrodas AAS "Balta" 2008.gada 5.maija kvīts Nr.10200, saskaņā ar kuru pieteicējs veica samaksu 30,80 LVL, kā samaksas pamatojums norādīts "24233464" (*lietas 87.lapa*). Savukārt lietas materiālos sākotnēji iesniegta 2007.gada 12.aprīlī noslēgta apdrošināšanas polise ar numuru 12223188 (*lietas 86.lapa*).

Secināms, ka 2008.gada 5.maija kvīts izrakstīta vienu gadu pēc 2007.gada 12.aprīļa apdrošināšanas polises līguma noslēgšanas, turklāt kvītī norādītā atsauce uz polises numuru nesakrīt ar polisē norādīto numuru. Tiesas sēdē pieteicēja pilnvarotā pārstāve iesniedza 2008.gada 5.jūnija apdrošināšanas polisi (*lietas 197.lapa*), norādot, ka 2007.gada 12.aprīļa polise iesniegta kļūdaini un nav saistāma ar 2008.gada 5.maija kvīti.

Tiesa secina, ka 2008.gada 5.maija kvītī norādītais numurs sakrīt ar 2008.gada 5.jūnija polises numuru 24233464. Tāpat tiesa secina, ka no kvītī ietvertās informācijas ir iespējams izsecināt, ka kvīts izrakstīta par apdrošināšanas polises iegādi Nekustamajam īpašumam (polises 3.punkts). Vienlaikus konstatējams, ka kvīts datēta ar 2008.gada 5.maiju, proti, mēnesi pirms polises noslēgšanas datuma. Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais vērtējams kā AAS "Balta" darbinieka pārrakstīšanās kļūda. Izvērtējot 2008.gada 5.jūnija apdrošināšanas līgumu un ar 2008.gada 5.maiju datēto kvīti, secināms, ka līgumā norādīts, ka apdrošināšanas prēmijas maksājums 30,80 LVL jāveic līdz 2008.gada 5.jūnijam, lai līgums stātos spēkā, proti, tajā pašā dienā, kad noformēts apdrošināšanas polises līgums. Tāpat redzams, ka no AAS "Balta" puses gan apdrošināšanas līgumu, gan kvīti parakstījusi viena un tā pati darbiniece, tātad secīgi veikusi darbības – pēc apdrošināšanas polises noformējusi arī kvīti par apdrošināšanas prēmijas saņemšanu, lai apdrošināšanas polise stātos spēkā (*lietas 87. un 197.lapa*).

Vienlaikus tiesa norāda, ka likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta 5.^{1} daļā noteikts, ka veiktais ieguldījums nekustamajā īpašumā tā turēšanas laikā ir dokumentāri pierādāmi izdevumi, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu. Par izdevumiem, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu uzskatāmi tādi izdevumi, kas veido vērtību, t.i., ieguldījumi, kas faktiski tiešā veidā paaugstina nekustamā īpašuma vērtību.

Izdevumi, kas radušies saistībā ar apdrošināšanas polises iegādi, nevar tikt atzīti par tādiem izdevumiem, kas tiešā veidā saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu, jo polises iegādes izdevumi paši par sevi nedz paaugstina, nedz uzlabo nekustamā īpašuma vērtību, bet gan, vienīgi nākotnē garantē nekustamā īpašuma vērtības atjaunošanu, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, saskaņā ar apdrošināšanas līguma nosacījumiem.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka Dienests pamatoti apdrošināšanas polises iegādes izdevumus 43,82 *euro* (30,80 LVL) apmērā nav iekļāvis pieteicēja izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[8.5] Attiecībā par pieteicēja iesniegtajiem apliecinājumiem par naudas nodošanu fiziskajai personai /pers. M/ tiesa norāda turpmāk minēto.

Izvērtējot iesniegto rokrakstā noformēto apliecinājumu kopijas (*lietas 69.-72.lapa*), tiesa secina, ka no tajos ietvertās informācijas nav iespējams izdarīt viennozīmīgus secinājumus par to sasaisti ar konkrēto Nekustamo īpašumu, kā arī identificēt maksātāju un maksājuma mērķi. Proti, lietas 69.lapā un 72.lapā esošo kopiju kvalitātes dēļ tās nav salasāmas, tāpat no kopijas lietas 69.lapā un 71.lapā nav iespējams identificēt, no kuras personas /pers. M/ 2007.gada 28.jūnijā ir saņēmis 300 LVL un 2700 LVL.

Atbilstoši Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" (*bija spēkā līdz 2016.gada 1.janvārim*) 54.punktam nodokļu maksātāji par darījumiem saņemto samaksu apliecina ar darījumu apliecinošu dokumentu – ar kases čeku vai šo noteikumu 70., 71., 72. un 73.punktā minētajā kārtībā ar numurētu un Dienestā reģistrētu kvīti, vai ar numurētu un Dienestā reģistrētu biļeti, vai ar citu šajos noteikumos noteiktu samaksu apliecinošu dokumentu. Savukārt gadījumi, kad var nelietot kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas, ir noteikti minēto noteikumu 70., 71., 72. un 73.punktā.

Savukārt atbilstoši Ministru kabineta noteikumu 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.584 "Kases operāciju uzskaites noteikumi" 8.punktā noteiktajam, ja uzņēmums saņem no personas tādu skaidrās naudas maksājumu, uz kuru neattiecas normatīvajos aktos, kas nosaka nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanu, minētās prasības, katram šādam maksājumam sagatavo atsevišķu kases ieņēmumu orderi, saskaņā ar kuru iemaksā naudu kasē un izdara ierakstu kases grāmatā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tādi dokumenti kā uzņēmuma amatpersonas apliecinājums par skaidras naudas saņemšanu, kases ieņēmumu ordera

kvīts, Dienestā nereģistrēta stingrās uzskaites kvīts, pavadzīme, vienošanās, pats par sevi nevar kalpot par pierādījumu izdevumu esībai par veikto ieguldījumu Nekustamajā īpašumā, ja to neapstiprina maksājuma dokumenti, t.i., kases čeks vai Dienestā reģistrēta kvīts vai biļete.

Konkrētajā gadījumā, pieteicējam akceptējot situāciju, ka SIA "Koka nami" amatpersona /pers. M/ neizsniedza normatīvajiem aktiem atbilstoši noformētu dokumentu par skaidras naudas saņemšanu, bija jāapzinās, ka gadījumā, ja nākotnē radīsies nepieciešamība pierādīt konkrēto skaidras naudas maksājuma faktu, var rasties situācija, ka Dienests apliecinājumus par naudas saņemšanu nevarēs atzīt par darījumu apliecinošiem dokumentiem, jo tāda rīcība nonāktu pretrunā normatīvajiem aktiem, kur dots uzskaitījums, kas ir darījumu apliecinoši dokumenti gadījumā, ja darījums noformēts starp nodokļu maksātāju un fizisku personu.

Tāpat nav nozīmes pieteicēja argumentam, ka norēķini tajā laikā pārsvarā notikuši skaidrā naudā, bez atbilstošu dokumentu noformēšanas. Kā jau iepriekš norādīts, ja persona nākotnē plāno saņemt nodokļu atvieglojumus, tad tai jāapzinās, ka dokumenti, kas pierāda konkrētos izdevumus, noformējami rūpīgi saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Likums "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" neuzliek par pienākumu fiziskai personai saglabāt attaisnojuma dokumentus, bet ļauj šādu dokumentu esības gadījumā, par tajos norādīto ieguldījumu vērtību samazināt ar IIN apliekamo ienākumu.

Tāpat Senāts līdzīgā lietā ir atzinis, ka, lai arī ir zināms, ka mājas uzcelšanai ir jāveic celtniecības darbi un jāiegulda naudas līdzekļi, tomēr personai jāspēj pierādīt konkrētu izdevumu esība un apmēra. Nav pamata atzīt par ticamiem un pierādītiem konkrētus izdevumus tikai uz personu paskaidrojumu vai liecību pamata, kā arī tāda veida dokumentu pamata, kas tieši neapliecina samaksas faktu (*sk. Senāta 2017.gada 23.janvāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA–523/2017 4.punktu*).

Līdz ar to /pers. M/ apliecinājumi par skaidras naudas saņemšanu paši par sevi nevar tikt atzīti par izdevumiem, kas saistīti ar ieguldījumiem vai uzlabojumiem Nekustamajā īpašumā.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka nav gūts apstiprinājums pieteicēja veiktajiem ieguldījumiem Nekustamajā īpašumā 25 689,95 *euro* (18 055 LVL) apmērā un līdz ar to Dienests pamatoti šos izdevumus nav iekļāvis pieteicēja izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumu Nekustamajā īpašumā.

[8.6] 2019.gada 4.aprīlī pieteicējs iesniedzis papildu paskaidrojumu, kuros norāda, ka, būdams laulībā ar /pers. J/, pirms laulības šķiršanas, starp laulātajiem 2013.gada 10.janvārī tika noslēgts līgums par laulāto kopīgās mantas sadali (turpmāk – Līgums). Līgumā laulātie paziņo, ka /pers. J/ un pieteicējs kopīgi ieguvuši vairākus nekustamos īpašumus un kustamo mantu. Visa manta un īpašumi, kurus laulātie deklarēja minētajā līgumā, bija abu laulāto kopīgie īpašumi un manta, kura Līguma slēgšanas dienā piederēja viņiem vienādās daļās, proti, ½ daļa no katra nekustāmā īpašuma un kustamās mantas. Saskaņā ar Līgumu pieteicēja īpašumā tika nodots viens nekustamais īpašums – Nekustamais īpašums, par kura iegādes vērtības un attaisnoto izdevumu apmēra noteikšanu notiek strīds ar Dienestu.

Lai saņemtu īpašumā ½ daļu no Nekustamā īpašuma, pieteicējs nodeva /pers. J/ īpašumā sev piederošās daļas šādos nekustamos īpašumos: 1) /Nekustamais īpašums B/, ½ domājamās daļas vērtība (iegādes cena) – 38 740 LVL, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā kursa (0,702804) atbilst 55 122,05 *euro*; 2) /Nekustamais īpašums C/, ½ domājamās daļas vērtība (iegādes cena) – 5000 LVL, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā kursa (0,702804) atbilst 7114,36 *euro*; 3) /Nekustamais īpašums D/, ½ domājamās daļas vērtība (iegādes cena) – 28 553,50 LVL, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā kursa (0,702804) atbilst 40 627,97 *euro*.

Līguma noslēgšanas dienā pieteicējam piederošo nekustamo īpašumu, kuri tika nodoti /pers. J/ īpašumā, kopējā vērtība aprēķināma 102 864,38 *euro* apmērā. Ievērojot minēto, pieteicējs līdz noteikt Nekustamā īpašuma iegādes vērtību 108 687,28 *euro* apmērā (5822,90 *euro* + 102 864,38 *euro*) un atzīt visas norādītās summas par attaisnotiem izdevumiem un kopā ar iegādes vērtību precizēt Nekustamā īpašuma vērtību, kas nav apliekama ar IIN.

Tiesa, izvērtējot pieteicēja argumentus, atzīst tos par nepamatotiem turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Pieteicējs norāda, ka, lai saņemtu īpašumā ½ daļu no Nekustamā īpašuma, pieteicējs nodeva /pers. J/ īpašumā sev piederošās daļas iepriekš norādītajos nekustamajos īpašumos. Minētie nekustamie īpašumi ir laulātās /pers. J/ atsevišķā manta.

Tiesa, iepazīstoties ar Līguma 2.punktu, apstiprinājumu šādam pieteicēja apgalvojumam nerod (*lietas 12.-14.lapa*).

Proti, Līgumā laulātie vienojas šī Līguma 2.punktā norādīto mantu sadalīt šādi:

1) /Nekustamais īpašums B/, kas nostiprināts zemesgrāmatā uz /pers. J/ vārda, atzīt par /pers. J/atsevišķu mantu.

2) /Nekustamais īpašums C/, kas nostiprināts zemesgrāmatā uz /pers. J/ vārda, – paliek kā /pers. J/ atsevišķa manta un ir valdījumā līdz pieteicēja un /pers. J/ meitas /pers. AB/ (turpmāk – /pers. AB/) pilngadībai. Laulātie vienojas, ka pēc /pers. AB/ pilngadības sasniegšanas minētais nekustamais īpašums /pers. J/ jāuzdāvina meitai /pers. AB/, noslēdzot dāvinājuma līgumu un reģistrējot nekustamo īpašumu zemesgrāmatā uz /pers. AB/ vārda.

3) 1/7 domājamo daļu no /Nekustamais īpašums A/, kas nostiprinātas zemesgrāmatā uz pieteicēja vārda, atzīt par pieteicēja atsevišķo mantu.

4) Automašīna Mercedes Benz ML 320, /reģistrācijas numurs A/, paliek pieteicēja īpašumā kā pieteicēja atsevišķā manta.

5) Automašīna Seat Ibiza, /reģistrācijas numurs B/, paliek pieteicēja īpašumā kā pieteicēja atsevišķā manta.

6) Mēbeles, mākslas priekšmeti, sadzīves tehnika un iekārtas, kā arī visa cita kustamā manta, kas atrodas /Nekustamais īpašums B/, paliek /pers. J/ īpašumā kā /pers. J/ atsevišķā manta.

7) Automašīna Audi Q7, /reģistrācijas numurs C/, pāriet /pers. J/ īpašumā kā /pers. J/ atsevišķā manta.

8) Autotreileris 510 RD, /reģistrācijas numurs D/, paliek pieteicēja īpašumi kā pieteicēja atsevišķā manta.

9) Laulātie vienojas pārdot /Nekustamais īpašums D/, par tirgus cenu. No /Nekustamais īpašums D/ pārdošanas rezultātā saņemtās pirkuma maksas 150 000 *euro* /pers. J/ izmaksās pieteicējam piecu darbadienu laikā no pirkuma maksas saņemšanas vai ātrāk visu naudas summu kopā vai atsevišķi pa daļām, pārskaitot naudu uz pieteicēja kontu /konta numurs/Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle.

10) Visa pārējā laulības laikā iegūtā un/vai reģistrēta manta, kā arī mantiskās attiecības ir tā laulātā manta, kurš to ieguvis un/vai uz kura vārda tā reģistrēta neatkarīgi no mantas ieguves veida un mantas veida.

Līdz ar to pieteicēja iepriekš minētais apgalvojums (lai saņemtu īpašumā ½ daļu no Nekustamā īpašuma, pieteicējs nodeva /pers. J/ īpašumā sev piederošās daļas trīs nekustamajos īpašumos) ir vērtējams vienīgi kā pieteicēja subjektīva interpretācija par mantas sadales nosacījumiem, kas neapstiprinās ar lietā esošajiem dokumentāriem pierādījumiem. Apstāklis, ka pieteicējs ir labprātīgi "atteicies" no iepriekš minētajiem īpašumiem par labu laulātajai, nevar nekādā veidā tikt vērtēts kā Nekustamā īpašuma iegādes vērtību ietekmējošs faktors, proti, minēto trīs nekustamo īpašumu vērtība nav uzskatāma par attaisnotajiem izdevumiem, jo tā nav saistāma ar Nekustamā īpašuma iegādi.

Tādejādi nav pamata atzīt 102 864,38 *euro* par attaisnotajiem izdevumiem Nekustamā īpašuma iegādei, līdz ar ko, nav arī pamata atzīt strīdus īpašuma iegādes vērtību 108 687,28 *euro* apmērā.

[9] Pieteicējam uzlikts pienākums papildus samaksāt valsts budžetā IIN 10261,42 *euro* un nokavējuma naudu 2334,47 *euro* apmērā.

Ņemot vērā tiesas secinājumu, ka Dienests nepamatoti nav atzinis pieteicējas veikto ieguldījumu Nekustamajā īpašumā 2134,31 *euro* (1500 LVL) apmērā, secināms, ka pieteicējam arī nepamatoti palielināta aprēķinātā nokavējuma nauda.

Secināms, ka Lēmums daļā par papildu nomaksai valsts budžetā noteikto nokavējuma naudu ir neprecīzs un atceļams daļā saistībā ar IIN palielinājumu, kas radies, nepamatoti samazinot pieteicēja veikto ieguldījumu Nekustamajā īpašumā 2134,31 *euro* (1500 LVL) apmērā. Līdz ar to

Lēmums attiecīgajā daļā ir atceļams.

[10] Pastāvot iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka Lēmums atceļams daļā par pieteicējam no kapitāla pieauguma papildu nomaksai budžetā aprēķināto IIN un nokavējuma naudu saistībā ar Dienesta neatzīto pieteicējas veikto maksājumu 2134,31 *euro* (1500 LVL) apmērā (*samaksa saistībā ar SIA "Kamīndizains", sk. sprieduma 8.2.apakšpunktu*), savukārt pārējā daļā Lēmums ir pamatots un tiesisks un attiecīgi atstājams spēkā.

[11] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa noteic, ja pieteikums pilnībā vai daļā apmierināts (tostarp šā likuma 191.2pantā paredzētajā kārtībā) vai tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282.panta 7.punktu, tiesa (tiesnesis) piespriež no atbildētāja (iespējamā atbildētāja) par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Ņemot vērā, ka pieteikums ir daļēji apmierināms, pieteicējam atlīdzināma viņa samaksātā valsts nodeva (*lietas 4.lapa*), proti, atbildētājam uzliekams pienākums atlīdzināt pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt /pers. D/ pieteikumu daļā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2017.gada 4.decembra lēmuma Nr.31.1?22.10/6263 atcelšanu daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto iedzīvotāju ienākuma nodokli no kapitāla pieauguma un nokavējuma naudu saistībā ar Valsts ieņēmumu dienesta neatzīto pieteicēja veikto maksājumu 2134,31 *euro* (1500 LVL) apmērā, bet pārējā daļā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 30.janvāra lēmumu Nr.22.10/L-3777 atstāt negrozītu.

Piespriest no atbildētājas – Latvijas Republikas – pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – par labu /pers. D/, /personas kods/, viņa samaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese M.Miķelsone